

[Hanne Severinsen]

går i gang. Mange gange har man ikke rigtig haft den tilskyndelse, fordi det ligesom var nemmere bare at sidde passivt og fortsætte med jobtilbud og langtidsledighed.

Det, som vi gerne skulle nå frem til som besparelse, var jo, at der kom flere i beskæftigelse. Det er klart, at det er en god besparelse. Lad os nu se, hvordan det kommer til at gå. Jeg tror i virkeligheden ikke, det bliver særlig mange, der kommer inden for det område, der hedder 55 pct., ikke hvis det bliver grebet an på den rigtige måde, og det er vi i hvert fald fra regeringens side indstillet på at det gør.

Lilli Gyldenkilde (SF):

De to lovforslag, som vi her behandler, viser en helt bestemt holdning over for de arbejdsløse. Forslagene bygger på filosofien »enhver er sin egen lykkes smed« samt nogle smukke ord om uddannelsesmuligheder for langtidsledige, som ingen kan være uenige i, hvis ellers der var realiteter bag. Summen af det hele er – og så kan fru Hanne Severinsen sige, at der ikke er besparelser i dette her – at der over en 4 års periode skal spares 2,75 mia kr., og i årene fremover vil der, hvis ikke der sættes andet i stedet, hvert år blive skåret ned på udgifterne til de langtidsledige med 1,5 mia kr. Det er det, det handler om, så stik ikke blå i øjnene på hverken os herinde eller dem udenfor! Realiteterne er, at er en ledig ledig for længe, er det hendes egen skyld, og så skal dagpengene sættes ned, og dette har det såkaldt socialliberale parti, det radikale venstre, tilsluttet sig, så det skal sandelig også have hovedæren af disse lovforslag.

Væk er alle tanker om, at vi her i samfundet har et kollektivt ansvar for, om der er arbejde til alle. Det var ellers det problem, der burde optage os meget mere her i folketinget. Arbejdsløsheden er alt for høj, og flere og flere af de arbejdsløse bliver langtidsledige. Så er det enkleste jo også at sige, at de må sættes ned i støtte. Sådan behandler man altså arbejdsløse. Det er usselt, det er uværdigt, og det vidner om en holdning, der siger, at enhver klarer sit, og at en vis mand kan tage de bageste.

Hvem er så de bageste i denne forbindelse? Det er, som allerede sagt af mange i de sidste 3 måneder, ufaglærte kvinder og

mænd, altså den socialgruppe, som på mange måder er ramt i forvejen af en social arv, der bestemt ikke gør livet til nogen dans på roser, og dem strør man nu lidt torne ud foran.

I SF har vi altid talt for, at de ledige skulle have lov til at uddanne sig på dagpenge. Det er jo ubestrideligt et gode på mange måder, både med hensyn til at opnå forbedrede jobmuligheder, og for at den enkelte desuden kan få et rigere liv med forbedrede muligheder, og sidst, men ikke mindst for at kunne gennemskue magthavernes skalten og valten med almindelige mennesker.

Ingen skal være i tvivl om, at uddannelsessiden i disse forslag vil SF endda meget gerne medvirke til bliver så god som muligt, men det vil så kræve, at der holdes fast i det radikale venstre fra socialdemokratiets, fra SFs og fra VS' side. De radikale skal ikke have lov til at smutte over, hvor gærdet er lavest, og vi må i udvalgsarbejdet, ikke mindst for hr. Estrups skyld, have fuldt opklaret, hvor uddannelses tilbuddene ligger, hvilke tilbud der er tale om, og ikke mindst, om det virkelig kan fastholdes, at de mennesker, som ikke kan få det uddannelses tilbud, de gerne vil have, så må gå over på en lavere understøttelse. Der er nemlig gjort et stort nummer ud af, at de ledige selv skal have indflydelse på, hvad de vil uddannes til. Derfor må det også være på sin plads allerede nu at spørge: hvis der ikke er plads på nogle af disse uddannelser, hvad sker der så? Der har været talt mange smukke ord om dette med uddannelser. Nu vel, hvis der skal være hold i det, kan det i hvert fald ikke medføre, at man skal sættes ned på en lavere understøttelse, fordi der ikke er plads. Jeg håber, at ikke mindst hr. Estrup skriver sig båg øret, at der vil være et stort fornuftigt flertal for, at det ikke sker.

Hvis der var en ordentlig tankegang, en kollektiv ansvarsfølelse over for de ledige, ville dette uddannelses tilbud ikke blive fulgt op af en nedsættelse af dagpengene, såfremt der ikke er arbejde efter endt uddannelse.

Jeg skal sige om iværksætterrydelsen, at vi ser problemer i den – hr. Kaj Poulsen var inde på nogle af dem, så dem skal jeg ikke gentage – men vi ser også visse fordele i den, så derfor vil vi meget gerne se nogle eksempler på, hvor den kan bruges, og ikke mindst, hvor den ikke kan bruges, før vi